

VÝZVA ZA SVOBODNÉ SOUSEDSTVÍ

Preamble

Hranice je jen slovo.

My, lidé, co žijeme po obou stranách pomyslné hranice, sousede, přátelé a příbuzní z obou stran, víme, že hranice je jen slovo. Žijeme v jednom prostoru, v jedné krajině, sdílíme společné nebe, lesy, louky a cesty. Sdílíme vše živé, co v pohraniční krajině žije. Sdílíme i svá města a vesnice, obchody, řemeslné dílny, restaurace či hospody a společně s nimi i své životy. Pomáháme si při neštěstích – „půjčujeme“ si hasiče, záchranné služby, policisty. Potkáváme se tak, jako se potkávají občané z různých čtvrtí velkoměst, jako jsou třeba Praha, Vídeň nebo Varšava.

Pandemie a s ní spojená opatření byla po určitou dobu nevyhnutelná.

Jsou ale nevyhnutelná i dnes?

Dcera z Gmündu nemůže dát poslední sbohem mamince v Třeboni. Bavorská babička z pohraničního městečka marně čeká na nové brýle, které si objednala v šumavském Nýrsku. Jedna paní z Kamieńczyku se nemůže dostat ke své lékařce v Králíkách. Dědeček z Ústecka byl nedůstojně lapen při „pašování“ svých vnoučat přes zelenou hranici ze Saska, aby ulevil jejich nemocné mamince. Otec čtyřčlenné rodiny z Plzeňska si již několik měsíců nemůže vyzvednout opravený motocykl v hornofalckém Chamu, na kterém jezdí dennodenně do práce. Důchodce v Sasku marně čeká na svého pečovatele z Čech. A takových příběhů teď slýcháme spousty. Rodiče jsou odděleni od svých dětí, prarodiče od svých vnoučat, přátelé od přátel, živnostníci od zákazníků.

A MY, lidé z pohraničí, se ptáme PROČ?!

S ohledem na to, že ve všech středoevropských zemích panuje obdobná epidemiologická situace, že opatření v této souvislosti přijímaná jsou po obou stranách hranic takřka stejná a že malý příhraniční styk má jen minimální vliv na šíření viru, nenacházíme v dalším udržování izolace, dlouhodobě rozdělující sousedy, přátele, rodiny nebo kolegy a kolegyně, žádný smysl.

Obáváme se, že v nejbližších měsících a letech zde může vzniknout jakási “železná opona 2.0” a **obáváme se o osud celé Evropské unie jakožto společného kulturního a životního prostoru.**

CO CHCEME?

- Chceme žít uprostřed Evropy, nikoliv na jejím okraji. Chceme, aby se z příhraničních oblastí znovu nestaly periferie, včetně všech sociálních, kulturních a ekonomických důsledků. Nedopusťme to zvláště nyní, kdy očekáváme světovou hospodářskou krizi!
- Chceme Evropu s jedním pracovním trhem a jedním hospodářským prostorem.
- Chceme, aby Evropa nebyla pouze Evropou velkokoncernů bez jakýchkoli omezení. Chceme, aby Evropa sloužila i malým živnostníkům v pohraničí, kteří nyní marně čekají na zákazníky ze sousední země.
- Chceme jeden evropský kulturní a životní prostor, v němž můžeme bez překážek chodit na výlety a navštěvovat své přátele a příbuzné.
- Chceme, aby Evropa zůstala přátelským prostorem pro rodiny, neboť rodina je zejména v současné krizi základní systémovou jednotkou společnosti. Nechceme rozdělené rodiny v rozdělené Evropě.
- Chceme, aby Evropa prostřednictvím Evropské unie úžeji spolupracovala a postupovala jednotně při potírání nebezpečí, jako je např. onemocnění COVID-19, které je ostatně na celém jejím území.
- Chceme žít bez hranic.

A PROTO ŽÁDÁME

politické vedení všech zemí a regionů

o zahájení kroků k co nejrychlejšímu OTEVŘENÍ HRANIC
pro všechny občany

A SOUČASNĚ VYZÝVÁME

všechny rodiny, sousedy a přátele po obou stranách uzavřených hranic:

dokažme, že hranice jsou jen slovo; že pomyslné bariéry
mezi lidmi a zeměmi jsou již přežitým nefunkčním konceptem
a historickou záležitostí 20. století.

Potkávejme se, pomáhejme si, bavme se a hlavně

ŽIJME SPOLU!

Hranice – nikdy jsem je nespátřil. Ale vím, že existují v myslích mnoha lidí.

Thor Heyerdahl, norský badatel a mořeplavec, 1914–2002

Podepsaní:

Ewa Grochowska, Wilkanów (PL)

Lars Helbig, Olbernhau (DE)

Petra Morvayová, Ústí nad Labem (CZ)

Stephan Messner, Berggießhübel (DE)

Kateřina Kozáková, Mimoň (CZ)

Jitka Köcher, Dresden (DE)

Christoph Mauerer, Neukirchen b. Hl. Blut (DE)

Sven Schultz, Bahretal (DE)

Jana Szittyayová, Mimoň (CZ)

Veronika Křížková, Schönsee (DE)

Jan Kvapil, Ústí nad Labem (CZ)

Sára Špeciánová, Vilshofen an der Donau (DE)

Jiří Kacetl, Znojmo (CZ)

Agnieszka Kalińska, Nowy Gieraltów (PL)

Marcus Reinert, Passau (DE)

Ferdinand Hauser, Wien (AT)

Jana Bohuňková, Děčín (CZ)

Karl Reitmeier, Waldmünchen (DE)

Veronika Kupková, Kadaň (CZ)

Markus Körner, Dresden (DE)

Jana Valdrová, Völs (AT)

Tereza Silbernaglová, Hradec Králové (CZ)

Steffen Träger, Olbernhau (DE)

Martin Kolář, Ústí nad Labem (CZ)

Helena Schiek, Nejdek (CZ)

Jitka Pollakis, Dresden (DE)

Ondřej Liška, Wien (AT)

Christian Knopf, Deggendorf (DE)

Miloslav Man, Passau (DE)